BF.1691/1

Egy a' földre jövő égi fiúgyer, szerjeivei 's női ſhineknek
tekeſſélvén, a' kettő viſzka ſzép képbe egyeſülvén;
de midőn a' példány az időből az örök tárba vi-
tetett, vámjait a' föld kérjefelé törve vette viſſza.

Itt Kemény Simon fekſzik, nem meſſze aſzon lé-
lekben-is rokontól, ki az eredeti képével
meg a' haláltól, magát adva oda, hogy
ſkönnek megtérne. [illegible] ſzerető vezérje
Eredeti mély és ſzép ész, egyſzerü ſtilárd
jellem; a' természet ſzabad ölében
egy a' ſzívvészek körül mozdulatlan kőszikla, de a' ſze-
rencſétlennek megnyíló arany kriſtály kebellel:
's meg-is a' Fiúnak ſzív (a' hiuság) adóját meg-
vivnya) ſe boldogíthatva egy a' mint évaiba
élete egyvéjét fohajjal végére.

G. Teleki Anna, minden női kellemeknek an-
gyali ſzívről elevenitett ſummája; mintegy a'
tenyész's hómalyjainak 's kriſtály-vizének
temjnes. rónderlefige kedvefzére világlo
Jſtennő volt: [illegible] nyögéſivel, tár-
ſzívat keresvit-e' ſzép álom a' földről örök
re el tünt —
De ily álmok előzik az Isten' Országa'
reggelét —

BF.1701/1

Egy a' földre jövő égi fiúgyer, szerjeivei 's női ſhi-
nekbe kepeſülvén, a' kettő viſzka ſzép képbe
egyeſülvén; de midőn a' példány az időből az
örök tárba vitetett, vámjait a' föld kérjefelé
törve) vette viſſza.

Itt Kemény Simon fekſzik, nem meſſze aſzon lé-
lekben-is rokontól, ki az eredeti képével
vette meg a' haláltól, magát adva oda, hogy
a' Fiúnak [illegible] ſzerető vezérje
Eredeti mély és ſzép ész, egyſzerü ſté-
lárd jellem; a' természet ſzabad ölében
ben ſzívészek körül mozdulatlan kőszi-
kla, de a' ſzerencſétlennek megnyíló arany
erü kebellel — 's meg-is a' Fiúnak ſzív, (a'
hiuság) adóját meg-
vagyva) ſe boldogíthatva, ekre
hajjával végére.

G. Teleki Anna, minden női kellemeknek angya-
ſzívről elevenitett ſummája): mintegy a' tenyész
's havas' hómalyjainak 's kriſtály-vizének
rónderlefige kedvefzére világlo
Jſtennő volt: [illegible] nyögéſivel, tár-
ſzívat keresvit-e' ſzép álom a' földről örök
re el tünt —
De ily álmok előzik az Isten' Országa'
reggelét —

BF. 169/1v

mutt a' kertekben bimaros virágok jön
ki a' reggeli napra —; s' majd ~~mag indulnak~~
nimd a' kenyünk porait, ~~egyfelyi hiabb nyögnek a~~
~~kiviti~~ ~~eppolni~~ —; a' legfebb fövik is örökre tünik
el mint egy álom —
De ilyen álmok előtik az Isten orcja
ja' reggelén —

BF. 170/1v